

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระฐาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑ - ๒๔/๒๕๕๗

วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ศาลปกครองชั้นต้นส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลปกครองกลาง ศาลปกครองนครราชสีมาและศาลปกครองสงขลา ได้ส่งคำโต้แย้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ร้อง รวม ๒๔ คำร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ในประเด็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ หรือไม่ โดยมีคำร้องดังต่อไปนี้

คำร้องที่หนึ่ง คดีหมายเลขดำที่ ๗๑๒/๒๕๕๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สอง คดีหมายเลขดำที่ ๓๐๗/๒๕๕๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นางพรรณประภา อินทรวินัย ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สาม คดีหมายเลขดำที่ ๘๖๔/๒๕๕๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายโสรัจจ์ ดาศรี หัวหน้าพรรคไทยประชาธิปไตย ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ที่ ๒ เลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สี่ คดีหมายเลขดำที่ ๖๘๕/๒๕๕๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่ห้า คดีหมายเลขดำที่ ๓๒๐/๒๕๕๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายถวิล ไพโรจน์ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่หก คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๖๑/๒๕๕๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายศรัณย์ ศรัณย์เกตุ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่เจ็ด คดีหมายเลขดำที่ ๓๒๕๖/๒๕๕๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายตุลาภาค ประเสริฐศิลป์ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่แปด คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๕/๒๕๔๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายนิรันดร์ วีระธำรงค์ หัวหน้าพรรคพลังมหาชน ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ นายทะเบียน พรรคการเมือง ที่ ๒ คณะกรรมการกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่เก้า คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๖๕/๒๕๔๔ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง รองศาสตราจารย์ ชูชาติ อาริจิตรานุสรณ์ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒ กระทรวงการคลัง ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบ คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๐๕/๒๕๔๔ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายโกวิท สุรัสวดี ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ กรุงเทพมหานคร ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบเอ็ด คดีหมายเลขดำที่ ๒๗๒๔/๒๕๔๔ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายวัชรินทร์ เกตะวันดี กับพวกรวม ๖ คน ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดเลย ที่ ๒ คณะกรรมการสภาการศึกษาวิชาการทหาร ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบสอง คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๒๘/๒๕๔๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายณรงค์กร ชวาลสันตติ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบสาม คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕๑/๒๕๔๔ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายมาโนช เต่งมณีวิวัฒน์ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบสี่ คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๖/๒๕๔๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง แพทย์หญิง วารุณี ภูริสัมบรรณ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบห้า คดีหมายเลขดำที่ ๘๗๗/๒๕๔๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายวิวัฒน์ชัย โทตระไวศยะ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบหก คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๒๕/๒๕๔๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายสมเกียรติ กิตติธรรกุล ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบเจ็ด คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๓๕/๒๕๔๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายพรพรมธรรม นุสดี หัวหน้าพรรคไทยมั่นคง ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่สิบแปด คดีหมายเลขดำที่ ๖๘๒/๒๕๔๕ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นางกานดา รัตนวิจารณ์ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่ยื่นเก็บ คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔/๒๕๕๕ ของศาลปกครองนครราชสีมา ระหว่าง นายชาญ นามพิชญ์ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่ยื่นสืบ คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐/๒๕๕๔ ของศาลปกครองสงขลา ระหว่าง นายนิวัฒน์ ชุ่นสั้น ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรัง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่ยื่นสืบเถิด คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕๘/๒๕๕๔ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง แพทย์หญิง วารุณี ภูริสัมบรรณ ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่ยื่นสืบสอง คดีหมายเลขดำที่ ๕๖๕/๒๕๕๖ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายจรัสพงษ์ เลหาประดิษฐ์สกุล ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเทศบาล ตำบลบางเมือง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่ยื่นสืบสาม คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๓/๒๕๕๖ ของศาลปกครองนครราชสีมา ระหว่าง นายเชาวพันธ์ เขียวสะอาด ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง กับพวกรวม ๑๑ ราย ผู้ถูกฟ้องคดี

คำร้องที่ยื่นสืบสี่ คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๒๕/๒๕๕๖ ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง นายไพศาล ลับบัวงาม ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองกลาง ศาลปกครองนครราชสีมาและศาลปกครองสงขลาได้พิจารณาคำฟ้องแล้ว มีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณาพิพากษา โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดี ได้ยื่นคำให้การคัดค้านทุกสำนวนสรุปว่าศาลปกครอง ไม่มีอำนาจรับคดีดังกล่าวไว้พิจารณาพิพากษา เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นบทบัญญัติที่มีผลใช้บังคับเกินกว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดบทบัญญัติดังกล่าว จึงใช้บังคับไม่ได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ จึงขอให้ศาลปกครองรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งคำโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลปกครองกลาง ศาลปกครองนครราชสีมาและศาลปกครองสงขลา ได้มีคำสั่งให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ได้พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้องมีสิทธิให้ศาลปกครองชั้นต้น ส่งคำโต้แย้งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องที่ศาลปกครองชั้นต้นส่งความเห็นของคู่ความ ซึ่งโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย จึงเป็นกรณีที่เข้าบทบัญญัติมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้ร้องมีสิทธิให้ส่งคำร้องและศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้ได้

ประเด็นหลักตามคำร้องที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ หรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ ได้บัญญัติให้มีศาลปกครองเกิดขึ้นและให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐ รัฐบาลกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐ รัฐบาลด้วยกันซึ่งเป็นข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ส่วนพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ พิจารณาแล้ว บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยคำนิยาม หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งของศาลปกครอง และมาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กรณีตามคำร้องคณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้ร้องโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ บัญญัติคำว่า หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยไม่ได้ระบุว่าจะต้องเป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือในกำกับดูแลของรัฐบาล ทำให้ความหมายของคำว่า หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ มีความหมายรวมถึงหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชา หรือในกำกับดูแลของรัฐบาลด้วย

ประกอบกับคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ใช่คำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย ดังนั้น จึงมีปัญหาว่า ความหมายของคำว่า หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ จำเป็นต้องระบุว่าเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือในกำกับดูแลของรัฐบาลเช่นเดียวกับบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ หรือไม่

การพิจารณาลักษณะของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องพิจารณาจากลักษณะขององค์กรและลักษณะการใช้อำนาจขององค์กรเป็นสำคัญ กล่าวคือ ลักษณะขององค์กรของหน่วยงานทางปกครอง จะมีลักษณะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นส่วนราชการ เป็นรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่ได้เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เช่น องค์กรมหาชน เป็นต้น และเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง เช่น สภานายความ เป็นต้น และลักษณะของการใช้อำนาจของหน่วยงานทางปกครอง จะมีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินการกิจการทางปกครองจากรัฐโดยมีอำนาจตามกฎหมาย หรืออาจใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองจากรัฐสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครองโดยมีอำนาจตามกฎหมาย หรืออาจใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง หรือดำเนินกิจการทางปกครองจากรัฐ ดังนั้น ลักษณะของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวจึงอยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาล อนึ่ง สำหรับการใช้อำนาจขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นต้น จะต้องพิจารณาจากพื้นฐานของการใช้อำนาจเป็นสำคัญว่ามีลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางรัฐธรรมนูญ หรือเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง

เมื่อพิจารณาเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่า เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตาม หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนั้น มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีศักดิ์ลำดับรองและออกโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ

กำหนดไว้จึงต้องตีความในกรอบของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายสูงสุดของประเทศที่ให้อำนาจก่อตั้งศาลปกครองขึ้นและกำหนดมาตรฐานของการดำเนินคดีปกครองต้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดหลักการไว้ ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ ได้บัญญัติกรอบหรือขอบเขตของศาลปกครองว่า หมายถึงลักษณะขององค์กร คือ หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลเท่านั้น ดังนั้น มาตรา ๓ จึงไม่ต้องบัญญัติว่า เป็นหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลไว้ เพราะต้องยึดถือหลักการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญไว้ สำหรับคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีขึ้นโดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ฯลฯ และเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารส่วนท้องถิ่น และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง (๓) ได้บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายตามมาตรา ๑๕๔ วรรคสอง ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า การใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายตามมาตรา ๑๕๔ วรรคสอง เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง (๓) ถือเป็นยุติ จะถูกฟ้องร้องต่อศาลปกครองไม่ได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ